

ஆங்கிலேயர் அரசியல் நிர்வாகத்தில் சிறந்து விளங்குவதற்கும் ஆங்கில மொழிகளும் உலக மொழியானதற்கும் ஆங்கிலத் தட்டச்சு (டபைரடைட்ர) ஒரு முக்கியமான காரணம். 1875-ம் ஆண்டில் "ரெம்ங்டன்" தட்டச்சு விற்பனையைக் குவந்தபொழுது வர்த்தகஸ்தாபனங்களே பெரும்பாலும் அவகைளை வாங்கி உபயோகித்தன. பின்பு அரசினரும் பிறஸ்தாபனத்தாரும் தனி மனிதர்களும் தட்டச்சு விரும்பி வாங்கினார்கள். ஆங்கிலத்தில் இருபத்தாறு எழுத்துக்களே இருக்கின்றன. தமிழில் உயிர் எழுத்துக்கள் 12, மயெ எழுத்துக்கள் 18, உயிர்மயெ எழுத்துக்கள் 216, ஆய்த எழுத்து 1 ஆக மொத்தம் 247 எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவ்வைதவிர எண்களும் குறியீடுகளும் வடமொழி மயெ வந்த சில முக்கியமான எழுத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆங்கிலத்தவைட ஏறக் குறைய பத்து மடங்கு அதிகமான எழுத்துக்களை உடைய தமிழ் மொழியை ஒரு இயந்திரத்தில் அமைப்பது சூலபமான விஷயம் அல்ல. ஆங்கில மோகம் வானளாவி நின்ற அந்த நாளில் இதைச் செய் ய நினதை தவர் சிலர் இருந்தாலும் செய்து முடிக்கும் உடையோர் இல்லலை.

பெரு எண்ணிக்கையில் செய்விக் பண முதலீடு செய்யும் துணிவு வணைட்டுமே. பண முதலீடு செய்தாலும் விற்பனை ஆகமா? இந்தப் பிரச்சனைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொள்ளாது துணிச்சலுடன் செயலில் இறங்கினார் ஒரு தமிழர்.

ஈழ நாட்டில் வாழும் தமிழர்களின் தலைநகராக விளங்கும் யாழ்ப்பாணம் அப்போது சிறந்த அறிஞர்களையும், ஆராய்ச்சியாளர்களையும் உலகக்கு அளித்துக் கொண்டே இருந்திருக்கிறது. இந்தத் திருநாட்டின் ஒப்பற்ற ஒருவர்தான் தமிழ் தட்டச்சின் தந்தையான ஆர்முத்தையா அவர்கள்.

முத்தையா யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சூண்டிறகுளியில் 24-2-1886-ல் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையாரான ராமலிங்கம் பண்பாடு மிக்கவர், கல்வியாளர், பக்திமான. இவர் ஸ்ரீ லஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரின் சீடர்களில் ஒருவராக இருந்தார். ராமலிங்கம் அவர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகளும் நான்கு பண்களும் பிறந்தார்கள். இறுதி ஆண்டிள்ளதான் முத்தையா. இவர் ஏழு வயதாக இருக்கும் பொழுது, இவருடைய தந்தையார் இறந்து விட்டார். பின்பு தாயின் பராமரபிலயே வளர்ந்து கலாசாலையில் பயின்றார் வந்தார். சில வருஷங்களில் தாயும் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தாள். இவர் 1907-இல் மலாயா நாட்டுக்குப் புறப்பட்டார். சிங்கப்பிரை அடநைத்தும் தொடர்ந்து போர்னியாவாக்குப் போக எண்ணிய பொழுது, டானியல் போதகர் என்பவர், தாம் அங்கயே இவருக்கு வலேவை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி அப்படியே இவரை ரெயில் வே இலாகாவில் வலேகைக்கு அமர்த்தினார். சில நாட்களில் அந்த வலேயை விட்டு ஐஸ் பெரி அண்டகாரலாண்ட என்ற பிரபலமான வர்த்தகஸ்தாபனத்தில் வலேயை நேறார். இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்பு, அதன் பிரதம குமாஸ்தாவாக உயர்ந்து, 1930ஆம் ஆண்டு வரையில் பணி புரிந்தார். இந்தக் காலத்தில் இவர் உயர்தரக் கணக்குப் பதிவு, பொருளாதாரம், அச்சடித்தல், சூருக் கெழுத்து ஆகியவைகளைக் கற்றார். 1913-இல் நடபெற்ற ஸ்லோன் டுப்ளேயன் சூருக் கெழுத்துப் போட்டியில் சர்வதேச வளெளிப் பதகம் இவருக்குக் கிட்டியது. அதோடு ஆங்கில இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம், கதைத்தொழில் நயில்கள், சமய நயில்கள் ஆகியவற்றையும் கற்றார். இவ்வளவு திறமையை ந்தவராய் இருந்தும்

அரசாங்க உத்தியோகத்தலை இவர் நாடியதே இல்லலை. சமயமுயற்சியில் அதிக நம்பிக்கை உடையவர். அஞ்சா நஞ்சம் படதை தவர். தமக்குச் சரியென்று பட்டதைத் துணிவுடன் இவர் எடுத்துச் சொல்வார்.

இவர் கடமையாற்றிய ஸ்தாபனத்தில் இருந்த ஒழுங்கும், நிர்வாகத் திறமையும் இவரகைக் கவர்ந்தன. அவர்களைப் போல தமிழனும் ஏன் இருக்க முடியாது என்று சிந்தித்தார். தமிழில் ஒரு தட்டச்சு இல்லாக் குறையையும் உணர்ந்தார். ஆகவே, அன்று தொடங்கி இந்த மயற்சியில் ஈடுபட்டார். தனிமையாக ஓர் அறையில் 247 எழுத்தின் வடிவங்களை ஒரு புறமும் தட்டச்சின் 46 விசகைகளை மறுபக்கமும் வதைத்து எழுத்துக்களை எப்படி விசகைகளில் அமைப்பது என்று சிந்தித்தார். கிடைத்த நேரங்களையெல்லாம் இந்த ஆராய்ச்சிக்கே செலவிட்டார். தம் தமிழ் நண்பர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் சேகரித்தார். எவ்வளவு மயற்சி செய்தும் எழுத்துக்களை 72-க்குமேல் குறைக்க முடியவில்லை. அதுவரையில் கிடைத்த வெற்றியைக் கொண்டு தட்டச்சை நிறைவேற்றும் பணியை மறக்கொண்டார்.

முத்தையா அவர்கள் தாம் கண்டு பிடித்த தட்டச்சை "ஸ்டாண்டர்ட்" பெரிய தட்டச்சு என்று குறிப்பிட்டார். அது சிறப்பான பல அம்சங்களை உடையது. தமிழில் 247 எழுத்துக்கள் இருப்பதால் அவை எல்லாவற்றையும் நான்கு வரிசகைகளில் உள்ள 46 விசகைகளில் அசகைக் முடியாது. எனவே, பல எழுத்துக்களுக்கூடப் பொதுவான உள்ள சில குறியீடுகளைத் தனித் தனி விசகைகளில் அமைத்து அவைகளைத் தவேயான எழுத்துக்களுடன் சேர்த்து அச்சடிக் கக் கட்டிய விசைப்பலகையை அமைக்க வேண்டும். அப்படியானால், இரண்டு விசகைகளை அழுத்திய பின் பே அச்சை நகரச்செய்ய வேண்டும். பல பீட்சகைகள் செய்து கட்சையாக நகரா விசையைக் கண்டு பிடித்தார். அதாவது "ந" என்ற எழுத்திலுள்ள விசிறியை அடிக் கும் பொழுது அச்சு நகராது. அஞ்சியுள்ள "ந"வை அடித்த பின் தான் அச்சு நகரும். மெய்யெழுத்துக்களும் இப்படியே அச்சாகின்றன. இவர் உண்டாக கிய நகரா விசையை இன்றும் தட்டச்சு உற்பத்தியாளர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள்.

ஆங்கிலத் தட்டச்சைப் போலல்லாது தமிழ்த் தட்டச்சுக்களின் விசைப்பலகை அமைப்பு வேறு விதமாக இருக்கிறது. ஒரு இயந்திரத்தில் பழகியவர் அதே மூறையில் வேறொரு இயந்திரத்தில் அச்சடிக் முடியாது. ஆகவே, இதனை ஒருமறைப்படுத்த எண்ணிய சன்னை அரசினர் 1955-ஆம் ஆண்டில் ஒரு குழுவை நிறுவினார்கள். அதன் சிபார்சுப்படியும் பிறகுடைய ஆலோசனையின் பேரிலும் இப்பொழுது விசைப்பலகையைமறைப்பில் ஒருமறைப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும், முத்தையா அவர்களின் கண்டு பிடிப்பிலிருந்து அதிக மாற்றம் புதிய மூறையில் இல்லை. புதிய அமைப்பில் இல்லாத சில சிறப்பான அம்சங்களும் இவருடைய தட்டச்சில் உண்டு. இவை புதிய அமைப்பில் சேரவில்லை. இப்பொழுது க', த' ஆகிய எழுத்துக்களின் விசிறிகள் அந்த எழுத்துக்களின் மறையினால் நுனியில் இருக்கின்றன. இது தமிழ் எழுத்தினைப் பிழையாகக் குவதாகும். முத்தையா அவர்களின் விசைப்பலகை அமைப்பில் க', த' போன்ற எழுத்துக்களுக்கூட ஒரு விசிறியும், ண', ன' போன்ற எழுத்துக்களுக்கூட வேறு ஒரு விசிறியும் அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும்.

இப்பொழுது இருக்கும் சில தட்டச்சுகள் இரண்டு கை விரல்களுக்கூட சமமாக வேலை கொடுக்கவில்லை. இந்தக் குறையைத் தம் தட்டச்சில் இவர் நீக்கியிருக்கிறார். தமிழ் எழுத்துக்களில் ய, ள, க, ப, ர, ம, ட, ந, ச, வ, ல, ன, டி ஆகிய எழுத்துக்கள் அடிக் கடி

Written by கா. மாணிக்க வாசகர்

Sunday, 16 August 2009 21:45 - Last Updated Tuesday, 18 August 2009 08:39

உபயோகமாகின்றன என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டார்கள். ஆகவே, அரசினருடைய விசைப்பலகையில் கீழ் திட்டத்தில் இவ்வமைதிருக்கின்றன. மூத்தயை அவர்களின் விசைப்பலகை அமைப்பும் இதையொட்டியே இருக்கிறதென்றால் இவர் எவ்வளவு ஆராய்ச்சியின் பின் இதனை உருவாக்கியிருக்க வேண்டுமென்று நாம் ஊகிக்கலாம்.

மூதலாவது உலக யுத்தம் முடிந்த பின்பு, தாம் கண்டு பிடித்த விசைப்பலகையை ஜெர்மனியிலுள்ள சடைல் அன்ட் நளமான் என்ற வியாபரஸ்தாபனத்திடம் இவர் ஒப்புவித்து அச்சுக்களை உருவாக்கினார். பரமம் எண்ணிக்கையில் அதனை இறக்குமதி செய்து விற்பனையும் வந்தார். இதோடு இவருடைய முயற்சி முற்றுப் பெறவில்லை. தாம் அமைத்த விசைப்பலகையில் சில குறைகளை இருக்கக் கண்டார். அவைகளை நீக்க, "பிஜோ", "ஐடியல்" ஆகிய "போர்ட்டிங்" தட்டச்சுக்களை உருவாக்கினார். இவ்வகளைப் பின்பற்றியே "ஆர்ஸ்", "எரிகோ", "யூரனியா", "ஹால்டா" போன்ற தட்டச்சுகள் வளையின.

மூத்தயை அவர்கள் சிறந்த சமீக சவேயாளராகவும் விளங்கினார். காலஞ்சென்ற தயைவசிகாம ஆசாரியருடன் சேர்ந்து குடிசைக் கைத்தொழிலின் அபிவிருத்திக்கு அரும்பாடுபட்டார். இலங்கையில் நடபெற்ற வகுப்புக் கலவரங்களைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் நூல் ஒன்று எழுதி அதனை அச்சுநேற்றுவதற்கு முன்பே காலமாகி விட்டார்.

ஊர்வலம்: ஊர்வலம்ஊர்வலம் ஊர்வலம், 1959

அனுப்பி உதவியவர்: விசாகப்பெருமாள் வசந்தன்

vvishvan@yahoo.co.uk நன்றி - [Pathivukal](#)